

Landet. Der er, saavidt jeg kan skjønne, ikke nogen Betænkelighed ved dette Forslag, undtagen man vil see hen til, at det vilde forarsage Præsten større Uleilighed, og der er ogsaa stillet et Par Endringsforslag, som gaae ud paa, at, hvor Antallet af de Børn, der forlange at confirmeres til Efteraaret, er meget ringe, og ikke idetmindste er tre, skulde Præsten kunne nægte at holde Confirmation om Efteraaret; men det forekommer mig dog, at dette ikke kan være nogen tilstrækkelig Grund til at gjøre en saadan indskrænkende Bestemmelse i Friheden. Er der kun ganske faa Børn, saa er det jo meget let at undervise dem, og jeg seer ikke, at der kan være nogen som helst Grund fra Præstestandens Side til at ville unddrage sig noget Saadant. Som jeg før bemærkede, er det allerede paa mange Steder i Landet Skik, at Præsten hele Aaret igjennem underviser sine Confirmander, og, hvor det ikke er Tilfældet, kunde man vel ønske, at det var det, ligesom det i det Hele var ønskeligt, at Præsten tog meget mere Virksomhed Deel i Underviisningen, end i Almindelighed skeer. Jeg haaber derfor paa Udvalgets Begne, at der ikke fra det ærede Things Side vil blive lagt nogen Hindring i veien for, at den foreslaaede § 4 gaaer igjennem.

Gram: Med Hensyn til det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille til den foreliggende § 4, skal jeg kun yttre nogle ganske faa Ord. Jeg har kun foreslaaet den Endring, at der idetmindste skulde være 3, som forlange Confirmation. Der kan ikke for Forældre paa Landet, som ønske deres Børn confirmerede, og naar der kun er 1 eller 2, være nogen Bæmskelighed for at lade dem gaae over til et Nabo sogn. Det er ikke ganske rigtigt, at Præsten skal undervise et Barn alene til Confirmation. Confirmationen selv taber der ved en stor Deel af sin Indvirkning paa Menigheden og paa Præsten, idetmindste er det saa for mig, naar jeg skal confirmere et enkelt Barn, istedetfor naar jeg staaer med den samlede Mængde omkring mig. (Roi.) Ja, for mig er det nu saa, og det er visseelig ogsaa saaledes for mange Præster. Det er ikke saafjeldt, at vi maae prøve det her i Kjøbenhavn, fordi et eller andet Barn paa Grund

af Sygdom maa confirmeres senere, men det kan aldrig gjøre det Indtryk paa mig, og jeg forsikrer, at det heller ikke kan gjøre det Indtryk paa Menigheden, som naar jeg staaer samlet med en stor Flok og kan gaae og tale med dem i al Venlighed og christelig Kærlighed. Smidertid lægger jeg ikke saa stor Vægt paa mine egne Følelser, men, naar den ærede Ordfører har anført, at det var, ligesom om Præsten vilde unddrage sig Noget, saa er dette ingenlunde Tilfældet. Hvis der er en antagelig Grund, saa vil jo ingen Præst nægte at gjøre det. Det ligger aldeles ikke deri, men det ligger i den Følelse, at man virkelig ikke kan udføre Handlingen paa den høitidelige Maade, som man kan udføre den paa, naar man samles med Mange paa eengang. Jeg finder det saa rimeligt og naturligt, at der i Reglen maa være et lille Antal. Der kunde jo endog tænkes det Tilfælde, at en eller anden Mand, blot fordi han — om jeg maa bruge det Udtryk — vilde chicanere Præsten, kunde sige: „Du skal confirmere mit Barn og læse med det i hele Sommeren“. Der kan vel i og for sig selv ikke være Noget i veien derfor, men imidlertid mener jeg, at det ikke er saa ganske i sin Orden, at Præsten behandles paa den Maade.

J. Pedersen: Præsto Amts 4de Valgfreds). Ja, jeg skal understøtte det Endringsforslag, der er stillet, og det er ikke, fordi jeg vil indrømme Præsterne en Lettelse eller en Bequemmelighed derved, men mere, fordi at paa de Steder, hvor Præsten holder Confirmationsforberedelse om Sommeren, hvilket har været Tilfældet i det Sogn, jeg er fra, i al den Tid, jeg kan mindes, der kunde Præsten af et enkelt Barns Forældre næsten fristes til at ophave en Skik, som jeg anseer for ganske god, thi, naar Een eller To kunde have Ret til at fordre en særlig Forberedelse for Confirmation til Middelsdag, saa vilde Præsten visnok derved faae en ganske undskyldende Grund til at ophave den særlige Confirmationsforberedelse om Sommeren for de Dyrige. Ja, jeg troer ikke, det var passende at lade de Børn, som skulde confirmeres til Middelsdag, gaae sammen med de Andre. Det var idetmindste Tilfælde med mig; jeg gif ogsaa til Forberedelse